

نقش میانجی تصمیم‌گیری هوشمند در رابطه بین انعطاف‌پذیری فناوری و تیم‌پذیری

محسن احمدی *

سیروس قنبری **

چکیده

این پژوهش با هدف مطالعه نقش میانجی تصمیم‌گیری هوشمند در رابطه بین انعطاف‌پذیری فناوری و تیم‌پذیری انجام گرفت. پژوهش از لحاظ هدف کاربردی و از بعد شیوه‌ی اجرا رویکرد مدل‌سازی معادله ساختاری ماتریس همبستگی - کوواریانس محور است. جامعه‌ی پژوهش، کلیه‌ی مدیران مدارس ابتدایی استان کرمانشاه بودند که از این جامعه با روش نمونه‌گیری تصادفی طبقه‌ای نسبتی و بر مبنای فرمول کوکران، نمونه‌ای به حجم ۳۲۰ نفر انتخاب شد. ابزارها شامل پرسشنامه انعطاف‌پذیری فناوری، تصمیم‌گیری هوشمند و تیم‌پذیری بود که روایی محتوایی از نظر متخصصان مورد تایید قرار گرفت. پایایی پرسشنامه‌ها از طریق آلفای کرونباخ برای انعطاف‌پذیری فناوری ۰/۹۱، تصمیم‌گیری هوشمند ۰/۹۵ و تیم‌پذیری ۰/۸۹ محاسبه شد. برای تحلیل داده‌ها از تکنیک‌های تحلیل توصیفی و تحلیل استنباطی با استفاده از نرم‌افزارهای SPSS و LISREL استفاده شد. نتایج نشان داد انعطاف‌پذیری فناوری تأثیر مستقیمی بر تیم‌پذیری و تصمیم‌گیری هوشمند دارد. همچنین انعطاف‌پذیری فناوری تأثیر غیرمستقیمی از طریق تصمیم‌گیری هوشمند بر تیم‌پذیری دارد.

واژگان کلیدی

انعطاف‌پذیری فناوری، تصمیم‌گیری هوشمند، تیم‌پذیری

* دانش‌آموخته دکتری مدیریت آموزشی، گروه علوم تربیتی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه بوعلی سینا، همدان، ایران.

** استاد گروه علوم تربیتی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه بوعلی سینا، همدان، ایران.

نویسنده مسؤول یا طرف مکاتبه: سیروس قنبری s.ghanbari@basu.ac.ir